

Вих. № _____ від _____ .202__ року

Головне управління ДПС в Одеській області
м. Одеса, вул. Семінарська,5

ТОВАРИСТВА "....."

код ЄДРПОУ

місцезнаходження:

ЗАПЕРЕЧЕННЯ НА АКТ

№..... від2022 року

про результати перевірки своєчасності реєстрації податкових накладних та розрахунків коригування до такої податкової накладної ТОВ ".....", код ЄДРПОУ

.....12.2022 року ТОВАРИСТВОМ "....." (далі - Підприємство) було отримано поштовим відправленням №, Акт №..... від2022 року про результати перевірки своєчасності реєстрації податкових накладних та розрахунків коригування до такої податкової накладної ТОВ ".....", код ЄДРПОУ (далі - акт №..... від2022 року про результати перевірки). Відповідно до штемпелю відділення поштового зв'язку на конверті, акт було направлено на адресу Підприємства2022 року.

Як вбачається з акту №..... від2022 року про результати перевірки, перевіркою встановлено порушення граничних термінів реєстрації податкових накладних та/або розрахунків коригування до таких податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних за травень 2022 року.

Законом України від 12 травня 2022 року № 2260-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей податкового адміністрування податків, зборів та єдиного внеску під час дії воєнного, надзвичайного стану» (далі - Закон № 2260), який набрав чинності 27.05.2022 (з дня, наступного за днем його опублікування), внесені зміни, зокрема, до підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Податкового кодексу України (далі - Кодекс), та доповнено підпунктом 69.11.

Відповідно до роз'яснень, наданих Міністерством фінансів України та розміщених на його офіційному сайті 10.06.2022 року за посиланням https://mof.gov.ua/uk/news/roziashennia_shchodo_zastosuvannia_shtrafnikh_sanktsii_za_nesvoi_echasnu_reiestratsiiu_pnrk_skladenikh_za_period_01-31_travnia_2022_roku-3476, зазначеними змінами для платників податку на додану вартість, які мають можливість виконувати свої податкові обов'язки, встановлюються нові строки виконання тих податкових обов'язків, які за загальними правилами повинні були виконані у лютому – травні 2022 року, зокрема, реєстрація податкових накладних/розрахунків коригування (далі – ПН/РК) в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - ЄРПН), подання податкової звітності, сплата податків і зборів. Так, платники ПДВ зобов'язані до 15 липня 2022 року зареєструвати в ЄРПН ПН/РК, складені за операціями з постачання товарів/послуг здійсненими протягом лютого-травня 2022 року. Фінансова відповідальність буде застосовуватись до платників податків, які мали можливість, але не виконали у строки встановлені Законом № 2260 свої податкові обов'язки, строк виконання яких за загальними правилами припадав на податкові періоди лютий-травень 2022 року, а саме, за не реєстрацію до 15 липня 2022 року податкових накладних та розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних та/або за не подання до 20 липня 2022 року податкової звітності та/або за не сплату не пізніше 31 липня 2022 року податків та зборів. Тобто Закон № 2260 звільнив від відповідальності платників податків, які мають можливість виконувати податкові обов'язки, якщо вони зареєструють зазначені податкові

накладні та розрахунки коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних до 15 липня 2022 року, до 20 липня 2022 року подадуть відповідну податкову звітність та не пізніше 31 липня 2022 року сплатять відповідні податки та збори.

В інформаційному листі ДПС України № 3/22, розміщеному на сайті ДПС за посиланням https://tax.gov.ua/data/material/000/481/590184/InfoList3_2022.pdf розглядалося декілька питань, пов'язаних зі строками реєстрації податкових накладних за травень 2022 року та періодами формування податкового кредиту за такими податковими накладними. Зокрема питання 9 розділу 1, присвяченого ПДВ: "Питання 9 ЧИ ПОТРІБНО ЗМІНЮВАТИ ПЕРІОД ФОРМУВАННЯ ПК ЗА ОПЕРАЦІЯМИ З ПРИДБАННЯ ТОВАРІВ/ПОСЛУГ У ЛЮТОМУ-ТРАВНІ 2022 РОКУ, ЯКЩО ПН, СКЛАДЕНА ЗА ОПЕРАЦІЯМИ З ЇХ ПОСТАЧАННЯ, ЗАРЕЄСТРОВАНА В ЄРПН 15 ЛИПНЯ 2022 РОКУ І ПІЗНІШЕ? Якщо ПН, складена за операціями з постачання товарів/послуг, що були здійснені у лютому-травні 2022 року, і яка підтверджує ПК, сформований на підставі наявних у платника первинних (розрахункових) документів, зареєстрована в ЄРПН після 15 липня 2022 року, при цьому постачальник має можливість своєчасно виконувати податкові обов'язки, покупець втрачає право на формування податкового кредиту за такими операціями до дати реєстрації ПН/РК в ЄРПН. У такому випадку ПК, сформований на підставі первинних (розрахункових) документів, має бути виключений з декларації звітного періоду, в якому була здійснена операція з придбання товарів/послуг (лютий-травень 2022 року), шляхом подання уточнюючого розрахунку до декларації за відповідний звітний період."

Як вбачається з відповіді ДПС України, якщо податкові накладні зареєстровані після 15 липня 2022 року, покупець втрачає право на формування податкового кредиту за такими операціями до дати реєстрації ПН/РК в ЄРПН. Оскільки використано слово після, це дає підстави вважати, що всі податкові накладні зареєстровані до 15 липня включно є зареєстрованими в строк.

До таких висновків можна дійти також з роз'яснень Мін'юсту та наукової літератури, з яких можна зробити висновок, що кінцева дата входить до строку при вживанні прийменника «до» без вживання слова «включно». Зокрема, Мін'юст аргументує свої висновки посилаючись на посідник Кабиш О.О. Українська мова в судово-процесуальній сфері: навч.-практ. посіб./О.О. Кабиш. Київ: Алерта. 2019. 110 с. Так, прийменники "до" та "по" не замінюють один одного, як наприклад, сполучники «і», «та», «й». Різниця полягає в тому, що прийменник «до» в українській мові закріплений за офіційно-діловим стилем, а «по» — за розмовним. Тож у офіційних документах, зважаючи на роз'яснення Мін'юсту, доцільно писати прийменник «до».

Поняття строків та термінів розглядається в Цивільному кодексі України. Слід зазначити, що досить часто для визначення терміну з календарною датою вживаються прийменники “до” або “по”. При цьому законодавство не містить правил, якими варто керуватися при визначенні терміну у разі такого формулювання.

Відповідно до частини другої статті 251 Цивільного кодексу України терміном є певний момент у часі, з настанням якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення.

Згідно з частиною другою статті 252 зазначеного Кодексу термін визначається календарною датою або вказівкою на подію, яка має неминуче настати.

Відповідно до Листа Мін'юсту від 15.06.2020 р. № 26245/14036-33-20/8.1.2 "Щодо неоднакового застосування прийменників “до” і “по” на позначення кінцевої календарної дати та прийменника “до” в поєднанні з числівниково-іменниковою формою" Водночас в

науковій літературі зазначається, що для позначення початкової і кінцевої дати, тобто певного періоду часу, у документах прийменник з треба вживати в парі з прийменником *до*. Інколи, щоб увиразнити входження певної дати до встановленого терміну, додають прислівник *включно*. Проте його вживання поряд з останньою датою недоречне. Прийменники *до* і *по* визначають кінцеву календарну дату чинності чи виконання чого-небудь, проте вони розрізняються сферами свого використання: *до* закріплений за офіційно-діловим стилем, а *по* – за розмовним. Отже, в офіційному вжитку для визначення кінцевої календарної дати чинності або виконання чого-небудь потрібно вживати лише прийменник *до*.

Відповідно до положень частини першої, пунктів 2, 6 частини другої статті 36 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” (далі – Закон) найвищим судом у системі судоустрою України є Верховний Суд, який забезпечує сталість та єдність судової практики у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом.

Верховний Суд, зокрема, здійснює аналіз судової статистики, узагальнення судової практики; забезпечує однакове застосування норм права судами різних спеціалізацій у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом.

При цьому згідно з положеннями частини восьмої статті 37 Закону у Верховному Суді діє Пленум Верховного Суду для вирішення питань, визначених Конституцією України та цим Законом.

Пленум Верховного Суду є колегіальним органом, до складу якого входять усі судді Верховного Суду, який, зокрема, з метою забезпечення однакового застосування норм права при вирішенні окремих категорій справ узагальнює практику застосування матеріального і процесуального законів, систематизує та забезпечує оприлюднення правових позицій Верховного Суду з посиланням на судові рішення, в яких вони були сформульовані; за результатами аналізу судової статистики та узагальнення судової практики надає роз’яснення рекомендаційного характеру з питань застосування законодавства при вирішенні судових справ (частина перша, пункти 10 1, 10 2 частини другої статті 46 Закону).

У статті 1 Європейської конвенції про обчислення строків (ETS N 76) від 16.05.1972 вказується, що ця Конвенція застосовується до обчислення строків у цивільних, комерційних і адміністративних справах, включаючи процедуру стосовно таких справ, якщо такі строки встановлені:

- a) законом або судовим чи адміністративним органом;
- b) органом арбітражу, якщо такий орган не встановив порядку обчислення строків; або
- c) сторонами, якщо порядок обчислення строків не був безпосередньо чи опосередковано узгоджений між сторонами і не визначається існуючою практикою відносин між сторонами. Проте Конвенція не застосовується до строків, які обчислюються ретроактивно.

Відповідно до статті 2 Європейської конвенції про обчислення строків (ETS N 76) від 16.05.1972 для цілей цієї Конвенції термін «*dies a quo*» означає день, з якого починається відлік строку, а термін «*dies ad quem*» означає день, у який цей строк спливає.

Строки, обчислені у днях, тижнях, місяцях і роках, починаються опівночі *dies a quo* і спливають опівночі *dies ad quem* (стаття 3 Європейської конвенції про обчислення строків (ETS N 76) від 16.05.1972).

Згідно приписів статті 5 Європейської конвенції про обчислення строків (ETS N 76) від 16.05.1972 при обчисленні строку суботи, неділі та офіційні свята враховуються. Однак, якщо dies ad quem строку, до спливу якого має бути здійснена та чи інша дія, припадає на суботу, неділю, офіційне свято чи день, який вважається офіційним святом, встановлений строк подовжується на перший робочий день, який настає після них.

Верховний Суд у постановках від 25.04.2018 р. у справі № 803/350/17 та від 25.04.2018 р. у справі № 815/4720/16 проводить аналогію з Європейською конвенцією про обчислення строків від 16.05.1972 р. (далі — Конвенція). За змістом ст. 2 цієї Конвенції термін «dies ad quem» означає день, у який строк спливає. Відповідно до ч. 2 ст. 4 Конвенції, якщо строк обчислено у місяцях або роках, день dies ad quem є днем останнього місяця чи останнього року, дата якого відповідає dies a quo. Тобто Верховний Суд проводить аналогію між «dies ad quem» і «до», тому вважає, що при поєднанні прийменника «до» з календарною датою, така дата входить до строку.

Все викладене вище, вважаємо, свідчить про відсутність порушення Підприємством строків реєстрації податкових накладних за травень 2022 року, у зв'язку з чим просимо скасувати акт №..... від2022 року про результати перевірки не приймати у відношенні Підприємства податкового повідомлення-рішення на підставі акту №..... від2022 року про результати перевірки.

На основі п. 86.7 ПКУ подаємо дане заперечення щодо акта №..... від2022 року про результати перевірки та повідомляємо, що представник Підприємства бажає взяти участь у розгляді заперечення.

Просимо повідомити Підприємство про дату та час розгляду даного заперечення за адресою його місцезнаходження:.....